

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אלא תרוייהו אזלי בתר אומדנא, מאן דאמר הלכה - שפיר, מאן דאמר אין הלכה - הכא נמי אומדן דעתא הוא, משום איקרובי דעתא הוא, והא איקרבא ליה דעתא.												◇	!	נו.	
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה	יתיב רב חנינא קמיה דרבי ינאי וקאמר:											◇	■	◇	נו.
פוק קרי קראך לברא, אין הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.	אמר ליה: [רבי ינאי]											◇	■	◇	נו.
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.	רב יצחק בר אבדימי משום רבינו:											◇	■	◇	נו.
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה	רב נחמן אמר שמואל:											◇	■	◇	נו.
אין הלכה כרבי אלעזר בן עזריה	ורב נחמן דידיה:											◇	■	◇	נו.
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.	נהרדעי משמיה דרב נחמן:											◇	■	◇	נו.
ואע"ג דלט רב נחמן ואמר: כל דינא דדאין כרבי אלעזר בן עזריה הכי והכי תיחוי, אפילו הכי הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.													■	◇	נו.
והלכה למעשה כרבי אלעזר בן עזריה.													■	◇	נו.
נכנסה לחופה ולא נבעלה, מהו? חיבת חופה קונה, או חיבת ביאה קונה?	בעי רבין:												◇	^	נו.
שלא כתב לה אלא על חיבת לילה הראשון	תא שמע, דתני רב יוסף:												◇	!	נו.
אי אמרת בשלמא חיבת חופה קונה, היינו דאמר לילה הראשון, אלא אי אמרת חיבת ביאה קונה, ביאה בלילה הראשון איתא, מכאן ואילך ליתא?														!	נו.
ואלא מאי? חופה, חופה בלילה איתא, ביממא ליתא?														?	נו.
ולטעמיך, ביאה בלילה איתא, ביממא ליתא?														?	נו.
אם היה בבית אפל - מותר	הא אמר רבא:													?	נו.
הא לא קשיא, אורח ארעא קא משמע לן דביאה בלילה, אלא חופה קשיא														!	נו.
חופה נמי לא קשיא, כיון דסתם חופה לביאה קיימא, אורח ארעא קא משמע לן דבלילה.														!	נו.
נכנסה לחופה ופירסה נידה, מהו? אם תימצי לומר חיבת חופה קונה - חופה דחויא לביאה, אבל חופה דלא חויא לביאה לא, או דלמא לא שנא?	בעי רב אשי:													^	נו.
תיקו.														■	נו.
רצה כותב לכתולה וכו'.	רבי יהודה:													■	נו.
וסבר רבי יהודה דכותבין שובר?														?	נו.
מי שפרע מקצת חובו, רבי יהודה אומר: יחליף	והתנן: [רבי יהודה]													◇	נו.
יכתוב לו שובר	רבי יוסי:													◇	נו.
כששוברתה מתוכה.	רבי ירמיה:													!	נו.
אפילו תימא בשאין שוברתה מתוכה, בשלמא התם ודאי פרעיה, דלמא מירכס תברתא ומפיק ליה לשטרא והדר גבי יזמא אחרינא, הכא ודאי יהב לה? מילתא בעלמא היא דאמרה ליה, אי נטריה - נטריה, אי לא נטריה - איהו הוא דאפסיד אנפשיה.	אביי:													!	נו.
בשלמא אביי לא אמר כרבי ירמיה, לא קתני שוברתה מתוכה, אלא ר' ירמיה מ"ט לא אמר כאביי?														?	נו.
גזירה שובר דהכא אטו שובר דעלמא.	[רבי ירמיה]													!	נו.
טעמא דכתבה ליה, אבל על פה לא, אמאי? דבר שבממון הוא, ושמעין ליה לר' יהודה														?	נו.
דבר שבממון תנאו קיים	דאמר: [רבי יהודה]													?	נו.
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין ליך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת ותנאו בטל, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]													◇	נו.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדבר שבממון תנאו קיים	רבי יהודה:									♣	■	◇
כתובה דרבנן, והכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה.	קסבר רבי יהודה:											! ◇
הרי פירות דרבנן, ולא עבדו להו רבנן חיזוק												⋈
לעולם הוא אוכל פירי פירות, עד שיכתוב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ובפירות פירותיהן עד עולם	דתנן, רבי יהודה:											⋈ ⋈
וקיימא לן מאי כתב - אומר												⋈ ⋈
לכל יש כתובה ולא לכל יש פירות, מילתא דשכיחא עבדו בה רבנן חיזוק, מילתא דלא שכיחא לא עבדו בה רבנן חיזוק.	אביי:											! ◇
הרי חמרים דשכיח, ולא עבדו לה רבנן חיזוק												⋈
החמרין שנכנסו לעיר, ואמר אחד מהן שלי חדש ושלי חברי ישן, שלי אינו מתוקן ושלי חברי מתוקן - אין נאמנים	דתנן: [ת"ק]											⋈ ⋈ ⋈
נאמנים	רבי יהודה:											⋈ ⋈ ⋈
ודאי דדבריהם עבדו רבנן חיזוק, ספק דדבריהם לא עבדו רבנן חיזוק.	אביי:											! ◇
בדמאי הקילו.	רבא:											! ◇
כל הפוחת וכו'.	רבי מאיר:											■ <
כל הפוחת אפי' בתנאה												■ ◇
תנאו בטל ואית לה, וכיון דאמר לה לית ליה אלא מנה לא סמכא דעתה, והויא לה בעילתו בעילת זנות	אלמא קסבר: [רבי מאיר]											■ ◇
כל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל	והא שמעינן ליה לרבי מאיר דאמר:											⋈ ⋈
הא בדרבנן תנאו קיים												⋈ ⋈
כתובה דאורייתא.	קסבר ר' מאיר:											! ◇
כל הפוחת לכתולה ממאיתם ולאמנה ממנה - הרי זו בעילת זנות	תניא, רבי מאיר:											⋈ ⋈
רשאי	רבי יוסי:											⋈ ⋈
רצה, כותב לכתולה שטר של מאיתם והיא כותבת לו התקבלתי ממך מנה, ולאמנה מנה והיא כותבת לו התקבלתי ממך חמשים וזו.	רבי יהודה:											⋈ ⋈
וסבר רבי יוסי רשאי?												⋈
אין עושין כתובת אשה מטלטלין מפני תיקון העולם	ורמינהי: [ת"ק]											⋈ ⋈
וכי מה תיקון העולם יש בזה? והלא אין קצובין ופוחתין	רבי יוסי:											⋈ ⋈
תנא קמא נמי אין עושין קאמך												⋈ ⋈
במה דברים אמורים - בשלא קבל עליו אחריות, אבל קבל עליו אחריות עושין	אלא לאו הכי קאמר: [ת"ק]											⋈ ⋈
כי קיבל עליו אחריות - אמאי עושין? והלא אין קצובין ופוחתין	ואתא רבי יוסי למימר:											⋈ ⋈
השתא ומה התם דדלמא פחתי חייש רבי יוסי, הכא דודאי קא פחתה לא כל שכן												⋈
הכי השתא, התם לא ידעה דתחיל, הכא ידעה וקא מחלה.												! ◇
אחתיה דרמי בר חמא הות נסיבא לרב אויא, אירכס כתובתה, אתו לקמיה דרב יוסף												○ ◇